

Vispirms restartēs Rīgu, tad Saeimu?

Dainis Lemešonoks, īpaši «Liesmai»

Valdības partiju uzstājīgie mudinājumi Jurim Pūcem neceremonēties ar galvaspilsētas pašvaldību beidzot panāca savu – VARAM konsultējas par iespējamo ārkārtas vēlēšanu dienu ar Centrālo vēlēšanu komisiju un Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi.

Rīgas Domes pirmstermiņa vēlēšanu varētu notikt nākamā gada 22. vai 29. februārī. Juridisko pamatojumu pašvaldības patriekšanai vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs saredz tās atkārtotā nespējā tikt galā ar vienu no municipalitātes autonomajām funkcijām – nodrošināt sadzīves atkritumu apsaimniekošanu. Pie viena Pūce atgādina arī par sistemātiskiem pārkāpumiem RD rīcībā, korupcijas skandāliem un budžeta līdzekļu izšķērdēšanu.

Saeimas vairākumam šķiet svarīgi, lai

pamatojums RD atceļšanai tiešām būtu tiesiski nevainojams, jo var gadīties, ka lēmums vēlāk būs jāaizstāv Satversmes tiesā. Pilsētas vai novada domes tiek parlamentā atlaistas ar īpašu likumu, kura projektu tam iesniedz Ministru kabinets. Padzītās domes vietā tiek iecelta pagaidu administrācija, kas strādā līdz brīdim, kad pilnvaras pārņem jaunievēlēto deputātu sasaukums. Tiek prognozēts, ka Saeimas lēmums būs gaidāms nedēļu pirms Ziemassvētkiem un ka tam esot garantēts balsu vairākums.

Rīgas pilsētas galva Oļegs Burovs, kas balstās uz ļoti trauslu vairākumu*, šādas vēstis komentē visai bravūrīgi – valdība tādā veidā tikai gribot nomaskēt savas problēmas, tāpēc viņa partija *Gods kalpot Rīgai*, ja vajadzēs, droši gatavosies ārkārtas vēlēšanām. Taču šī dižmanība rādās esam visai uzspēlēta. Jo tagad nav pat skaidrs, vai ārkārtas vēlēšanās «amerikānieši» veidotu savu sarakstu (un kā viņiem veiktos ar atbalstītāju piesaisti) – vai arī, kā divās iepriekšējās reizēs un Eiroparlamenta vēlēšanās, tie vēlēties komfortabli iekļauties *Saskaņas* listē.

Taču nupat Jāņa Urbanoviča vadītie

«krievi» neslēpti, kā teiktu Karlsons, jaudēja un figurēja RD priekšsēdi un GKR, pat demonstratīvi noraujot domes sēdes. Mērķis bija pavisam skaidrs – iedzīt vairāk bijības koalīcijas partneros, kuri pēc Nila Ušakova krišanas atļāvās vīzdegunīgi izturēties pret ķezā iekļuvušajiem saskaņiešiem – savu «lielo brāli». Droši vien «krieviem» vairs vispār nav vēlmes vēlreiz dalīties savā elektorātā ar sabiedroto, kas pats vēlētajus vairs īsti nepiesaista. Toties *Saskaņai* ir karsta vēlme atgūt dominējošo stāvokli Rīgā, kas tika ātri pazaudēts līdz ar kaķmiļa problēmu atklāšanos un viņa aizmukšanu uz Briseli.

Šī partija jūtas droša par savu atbalstītāju nelokāmu uzticību – nekādas krasas pārmaiņas Rīgas etniskajā ainavā nav notikušas; mūsu sabiedrības latviskās un nelatviskās daļas savstarpējās attiecības nav jūtami uzlabojušās; Ušakovu joprojām var likt uz plakātiem un sūtīt tikties ar vēlētajiem. Savukārt Tatjana Ždanoka vadītā Krievu savienība nav pārliecināta municipālpolitikas arēnā, tāpēc nebūs konkurents cīņā par krievvalodīgo Rīgas pilsoņu balsīm. Tas rada tagadējo pašpārliecinātību *Saskaņas*

vadībā un tās domniekos. Viņi jūtas varenī atļauties restartēt RD gluži kā sanīkojušos viedtālruni.

Turklāt *Saskaņa* ir arī atklāti paziņojusi, ka veicinās 13. Saeimas atļaišanai nepieciešamā referenduma rīkošanu. Tā vēlas «pārdalīt kārtis» arī valsts varā. Tāpēc RD atļaišana partijai kļūst izdevīga arī kā iespēja iesildīties un mobilizēties varbūtējai cīņai par Jēkabielas krēsliem.

Droši vien arī Pūce un valdības koalīcija skaidri apzinās, ka ar savu rosību puš vēju *Saskaņas* burās. Taču vai tāpēc viņam sēdēt malā ar rokām klēpī, rāmi noraugoties tagadējā RD šļurā? Galu galā, latviskās partijas drīkst lolot ilūzijas, ka varbūt arī pašam paveiksies cīņā par Rīgas atslēgām.

P.S. Jau pēc komentāra uzrakstīšanas pienāca ziņa, ka Nils Ušakovs ir gatavs startēt galvaspilsētas domes ārkārtas vēlēšanās, ja tādas notiks, – to aģentūrai LETA apliecināja Jānis Urbanovičs.

* GKR un *Saskaņas* koalīcija patlaban turas uz četriem savas frakcijas pamatušiem vai no tām padzītiem domniekiem.

Taisnīgu tiešo maksājumu sadali!

4. decembrī koalīcija, ko veido Baltijas valstu lauksaimnieku nevalstiskās organizācijas, nosūtīja atklātu vēstuli Eiropadomes priekšsēdētājam Šarlam Mišelam, Eiropas Komisijas prezidentei Urzulai fon der Leienai un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam Deividam Sasoli ar aicinājumu nodrošināt taisnīgu tiešo maksājumu sadali saskaņā ar Eiropas Savienības kopējo lauksaimniecības politiku. Savukārt nākamnedēļ pirms Eiropadomes sanāksmes Baltijas valstu lauksaimniekiem paredzēts tikties ar savu valstu vadītājiem.

Biedrības «Zemnieku saeima» valdes priekšsēdētāja vietniece Maira Dzelzkalēja-Burmistre situāciju skaidro: «Sākoties Eiropas

līderu jaunajām pilnvarām, mēs, Baltijas valstu lauksaimnieku nevalstiskās organizācijas, ar šo nosūtīto vēstuli vēlamies atgādināt par mums svarīgiem jautājumiem, kuriem joprojām nav rasts atbilstošs risinājums. Pirms Eiropadomes sanāksmes, kas notiks 12. decembrī, un diskusijām par ES daudzgadu budžetu 2021-2027, vēstulē Eiropas līderiem mēs gribam uzsvērt, ka kopš pievienošanās ES 2004. gadā lauksaimnieki no visām trim Baltijas valstīm ir saņēmuši zemāko tiešā atbalsta līmeni, salīdzinot ar citām ES dalībvalstīm. Pašlaik tie ir tikai 54–60% no Eiropas vidējā līmeņa. Pie tam ražošanas izmaksas ir daudz

augstākas nekā vidēji ES – attiecīgi 129% (Igaunijā), 112% (Lietuvā) un 113% (Latvijā). Mēs pamatoti

«Baltijas lauksaimnieki līdz šim ir saņēmuši zemāko tiešā atbalsta līmeni, salīdzinot ar citām ES dalībvalstīm.

esam noraizējušies arī par aizvien pieaugošo uzsvāru uz vides prasībām, kas varētu radīt vēl lielāku slogu nozarei.»

Vēstuli Eiropas Savienības līderiem no Latvijas parakstīja biedrību «Zemnieku saeima», «Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu aso-

ciācija», «Latvijas Zemnieku federācija», «Lauksaimniecības Statūtsabiedrību asociācija» un «Lat-

vijas Lauksaimniecības organizācijas sadarbības padome» vadība.

Lauksaimnieku aktivitātes nepastāties tikai ar vēstules nosūtīšanu. Šonedēļ Lietuvā lauksaimnieki piedalīsies Trīs jūru reģionu lauksaimnieku organizāciju vadītāju sanāksmē, kur diskutēs par tur-

pmāko darbības stratēģiju attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku.

Nākamās nedēļas sākumā visu Baltijas valstu lauksaimnieku nevalstisko organizāciju vadītāji tiksies ar savu valstu vadītājiem. Tikšanās ar Ministru prezidentu Krišjāni Kariņu paredzēta otrdien, 10. decembrī.

Atgādinām, ka gandrīz pirms septiņiem gadiem, 2013. gada februāra sākumā, Eiropadome vienbalsīgi vienojās, ka vēlākais līdz 2020. gadam visām dalībvalstīm būtu jāsasniegt tiešmaksājumu līmenis vismaz EUR 196 par hektāru. Solījums diemžēl tā arī nav izpildīts, un Baltijas lauksaimnieku līmenis 2020. gadā būs aptuveni vien EUR 176 par hektāru.

Līva Norkārkle

Labu nodomu atmosfērā

Guntis Viksna

vainadzīgi – gan pavisam *pliki*, īpaši atvērti radošai jaunradei, gan arī ar iestiprinātiem čiekuriem vai sausiem ziedīņiem. Ziemassvētki taču nāk!

Nedaudz kaitinošs šis laiks ir lielajās tirgotavās, jo visā pasaulē taču pa gadu atkal saražots tik daudz dažādu krāmu, kuriem gan atbilstoša krāsa, gan lielai daļai kāds saldi sērīgs uzraksts klāt. Un kur tad vēl mākslīgā sniega vizuālais ietvars! Ar vienu *funktieri* – par varītēm *iekrist acīs* kādam paviršākam pircējam, kurš radis šajā laikā atpirkties no apkārtējās pasaules ar bezpersoniskiem *Merry Christmas* niecīņiem. Faktiski tur sanāk liels *pofig* no abām pusēm. Viena izliekas, ka ar lielu sirsnību dāvina, otra – ka ar līdzīgām jūtām to pieņem un, protams, visu iepriekšējo mūžu gaidījusi tieši šo dāvaniņu no lielveikala plaukta, kas, protams, unikāla, konkrētā *Ķīnas* miestā izgatavota tikai desmit tūkstošos eksemplāru...

Bet prom no šīm liekulības spēlītēm! Nupat atkal man bija iespēja pabūt pie lieliskiem cilvēkiem, kuri šajā Ziemassvētku laikā nodarbojas ar reāli labiem darbiem. Otrdien Vidzemes Augstskolā no vienpadsmitiem rītā līdz sešiem vakarpusē bija *Ziemas Brīvandeļe*, manuprāt,

«Visu izšķir laba, gādīga sirds no vienas puses un atradēja prieks – no otras.

izcils nekomerciāls labdarības pasākums, kura sūtība – kādam atnest vēl labu, taču pašam vairs nevajadzīgu lietu, bet kādam tieši to, viņam ļoti vajadzīgu, šajā vietā atrast. Devēja un saņēmēja prieks šeit netiek svērts merkantīlos svaros, visu izšķir laba, gādīga sirds no vienas puses un atradēja prieks – no otras.

Dzīvojam sabiedrībā, kur algas ar četriem cipariem lielākoties tikai

valdības atskaitēs un nākotnes prognozēs, daudzi mūsu līdzcilvēki ikdienā spiesti dzīvot taupīgi, ne katram iespējams atļauties naudu katrai iecerētai lietai. Tad nu šādā labdarības tirdziņā, ko varētu dēvēt arī par mini noliktavu, iespējams atrast kaut ko derīgu. Ko slēpt, vismaz viena atjaunotās Latvijas paaudze izaugusi ar *humpalu* drēbēm, retāk ap-

aviem, nu un tad? Ne vienmēr tas, kas par pilnīgi neadekvātu cenu tiek piedāvāts pat lepnos veikalos, ir labāks par tiešām vērtīgu atradumu *humpalās*. Vienkārši šie jau kādam piederējušie apģērba gabali nāk no *īstajiem* Rietumiem, nevis bezšķirnes zīmolu atdarinātājiem pasaules lētāko ražotāju valstiņās.

Iespējams, *Ziemas Brīvandeļei*, kuras rīkotāji šoreiz bija gribējuši pēc iespējas vairāk ieraudzīt tieši

ziemas sporta inventāru, šoreiz izpalika *kliedzošā* reklāma ilgākā laika posmā, gan sociālajos tīklos, gan vietējos medijos, *Liesmu* ieskaitot, jo pusdienlaikā vēl Studentu stūrī neredzēju nevienu slidu pāri, ragaviņas, slēpes vai slēpju zābakus. Pilnīgi droši, ka valmieriešu garāžās, šķūniņos un vēl citās glabāšanas vietās šāds inventārs, vēl tūri labs, bet kaut kādu iemeslu pēc vairs pašiem nevajadzīgs, atrastos pat vairākos desmitos eksemplāru. Starp citu, otrdien kāds vīrs, kuram pašam mājās esot vairs nevajadzīgas kalnu slēpes, bija ieradies *Brīv-andelē* apvaicāties pēc bērnu slēpītēm. Tobrīd nebija, taču tirdziņa vadītāja pierakstīja viņa telefona numuru – varbūt līdz vakaram vēl kaut kas derīgs parādās.

Vidzemes Augstskolā *Brīvandeļei* šis bija tikai otrais mēģinājums. Manuprāt, gana cerīgs, lai šī lieta ietu plašumā un biežumā visā Valmierā. Jo piepildīta ar labestību, sirsnību un reālām rūpēm par mūsu līdzcilvēkiem.